

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Revd-274/2023-8

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Đura Sesse predsjednika vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i suca izvjestitelja, Goranke Barać-Ručević članice vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u stečajnom postupku u povodu prijedloga predlagatelja NOVA HRVATSKA BANKA d.d. (ranije: SBERBANK d.d.), Zagreb, Varšavska 9, OIB 78427478595, kojeg zastupaju punomoćnici Trpimir Gugić i Lovro Kovačić, odvjetnici u Gugić, Kovačić i Krivić, odvjetničkom društvu d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52/VII, radi otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom FELICITER d.o.o., Sesvete, Marina Studina 40, OIB 33362149552, odlučujući o prijedlogu za dopuštenje revizije osobe ovlaštene za zastupanje stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka GORANA BOŠNJAKA, OIB 92878231009, Zagreb, Ogrizovićeve 43, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović i Kaleb d.o.o., Zagreb, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4312/2022-4 od 16. studenog 2022., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/21-25 od 6. rujna 2022., na sjednici održanoj 10. rujna 2024.,

r i j e š i o j e:

I. U odnosu na postavljena pravna pitanja prijedlog za dopuštenje revizije predlagatelja se odbija.

II. U odnosu na povredu temeljnih prava prijedlog za dopuštenje revizije predlagatelja se odbacuje.

III. Odbija se zahtjev NOVE HRVATSKE BANKE d.d. za naknadom troškova povodom odgovora na prijedlog.

Obrazloženje

1. Ovlaštena osoba za zastupanje stečajnog dužnika (dalje: predlagatelj) je predložila da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4312/2022-4 od 16. studenog

2022., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-101/21-25 od 6. rujna 2022., postavljajući slijedeća pravna pitanja:

„1. Da li je vjerovnik tražbine nastale prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe po odredbama ZFPPN, nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, u kojoj se ne predviđa namirenje te tražbine jer je vjerovnik odlučio da se namirenje tražbine može ostvarivati samo iz predmeta razlučnog prava, ovlašten podnositi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom radi ostvarenja te tražbine?

2. Da li tražbina nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe po odredbama ZFPPN, nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, u kojoj se ne predviđa namirenje te tražbine jer je vjerovnik odlučio da se namirenje tražbine može ostvarivati samo iz predmeta razlučnog prava, prestaje po samom zakonu preko iznosa koji se naplati iz predmeta razlučnog prava, pa da li je slijedom toga moguće da takav vjerovnik bude ovlašten predlagatelj iz čl. 109. st. 3. SZ?

3. Postoji li bitna povreda iz čl. 354. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a ili povreda čl. 29. Ustava RH ili povreda čl. 6. Konvencije kada u obrazloženju rješenja kojim potvrđuje prvostupanjsko rješenje sud ne daje razloge niti iznosi svoj stav u odnosu na žalbene navode žalitelja o ispravnoj primjeni materijalnog prava, ne daje razloge niti iznosi svoj stav u odnosu na žalbene navode žalitelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. i 11. ZPP-a i povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, žalbene navode žalitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju ne raspravi te stoga propusti ocijeniti bitnim za donošenje pravilne odluke u postupku.

4. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 2. SZ-a smatrati tražbinu vjerovnika i njenu visinu učinjenom vjerojatnom, unatoč činjenici da dužnik tražbinu osporava u osnovi i visini te na okolnost svojih navoda predlaže izvođenje dokaza, a predlagatelj vjerojatnost tražbine ne temelji na ispravama s potvrdom pravomoćnosti ili ovršnosti, te kada sud ne raspravi dužnikove prijedloge i prigovore na tu okolnost postupka li sud time protivno čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 2. SZ-a i čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a?

5. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 3. SZ-a smatrati da je učinjeno vjerojatnim da se tražbina predlagatelja neće moći namiriti iz predmeta razlučnog prava, unatoč činjenici da dužnik tražbinu osporava u osnovi i visini te na okolnost svojih navoda predlaže izvođenje dokaza, a predlagatelj vjerojatnost tražbine ne temelji na ispravama pravomoćnosti ili ovršnosti, te kada sud ne raspravi dužnikove prijedloge i prigovore na tu okolnost postupka li sud time protivno čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 3. SZ-a i čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a?

6. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 3. SZ-a utvrditi da je razlučni vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako nije utvrdio tržišnu vrijednost predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo po vještaku odgovarajuće struke u vrijeme vođenja prethodnog postupka, te postupka li sud protivno čl. 11. st. 3. SZ-a i čl. 109. st. 3. SZ-a kada uvjerenje o vrijednosti predmeta razlučnog prava formira na temelju isprava izrađenih osam godina prije

donošenja odluke o otvaranju stečaja, koje se isprave ili na temelju knjigovodstvenih podataka koji ne predstavljaju tržišnu vrijednost predmeta razlučnog prava?

7. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja u skladu s čl. 7. st. 1. SZ-a, utvrditi postojanje prezaduženosti ako sudski vještak nije utvrdio tržišnu vrijednost imovine dužnika u vrijeme vođenja prethodnog postupka, te postupi li sud protivno dl. 11. st. 3. SZ-a i dl. 7. st. 1. SZ-a kada prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka o postojanju prezaduženosti, u kojem nalazu i mišljenju se vrijednost imovine temelji na knjigovodstvenim podacima koji po navodu vještaka ne predstavljaju tržišnu vrijednost dužnikove imovine?

8. Predstavlja li pravomoćno rješenje o sklapanju predstečajne nagodbe doneseno po odredbama ZFPPN, kao javna isprava po čl. 230. ZPP-a, u kojem su rješenju sadržane sve obveze koje sudski vještak uzima u obzir radi procjene postojanja prezaduženosti Dužnika te čije je podmirenje po dospijeću financijskim operativnim planom restrukturiranja kao sastavnim dijelovima rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe, okolnost zbog koje se osnovano može pretpostaviti da će dužnik pravna osoba nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću te zbog koje se u skladu s čl. 7. st. 2. t. 1. SZ-a neće primijeniti odredba čl. 7. st. 1. SZ-a?

9. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja u skladu s čl. 7. st. 1. SZ-a, donijeti rješenje o otvaranju stečaja na temelju stečajnog razloga koji je eventualno postojao 18 mjeseci prije donošenja rješenja kojim je otvoren stečaj, odnosno da li stečajni razlog mora postojati i biti utvrđen u vrijeme otvaranja stečajnog postupka?

10. Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 11. st. 3. SZ-a po službenoj dužnosti utvrđivati činjenice u odnosu na postojanje stečajnog razloga koji predlagatelj prethodno nije učinio vjerojatnim niti se na njega pozvao, te predstavlja li takvo postupanje suda povredu čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 2. SZ-a i čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a?

11. Predstavlja li propuštanje dostave pismena dužniku u stečajnom postupku, na temelju kojeg pismena je donesena odluka o otvaranju stečaja nad dužnikom, povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a te čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije?

12. Predstavlja li donošenje odluke o otvaranju stečaja, utemeljenoj na pravnoj osnovi koja je bitno različita od one koju je predložio Predlagatelj i o kojoj se u postupku raspravljalo, povredu čl. 5. st. 4. ZPP-a?“ pozivajući se na razlog propisan čl. 385.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP navodeći da je riječ o pravnim pitanjima važnim za odluku u sporu a u pogledu kojih pobijana odluka odstupa od pravih shvaćanja revizijskog suda.

2. Odgovorom na prijedlog predlagatelj se protivi prijedlogu i predlažu da se odbije uz naknadu troškova povodom odgovora na prijedlog.

3. Postupajući u skladu sa čl. 385.a i 387. ZPP, ovaj revizijski sud je zaključio da postavljena pravna pitanja nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

3.1. Naime, postavljena pravna pitanja se odnose na činjenične okolnosti konkretnog slučaja a pritom predlagatelj polazi od vlastitog vlastitih utvrđenja odlučnih činjenica koje odstupaju od onih na kojima sud temelji svoju odluku. Stoga i odluke na koje se u prijedlogu poziva kao razlog važnosti ne koincidiraju na konkretni slučaj jer iz odluka koje predlagatelj uz prijedlog dostavlja ne proizlazi da bi u konkretnom slučaju nižestupanjski sudovi prilikom tumačenja čl. 7. 11. i 109. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje: SZ) odstupili od pravnih shvaćanja zauzetim u odlukama revizijskog suda, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda.

4. Na temelju čl. 385.a st. 2. ZPP Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustit će reviziju i ako stranka učini vjerojatnim da joj je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno kakvo temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom i Konvencijom i da se stranka na te povrede, ako je to bilo moguće, već pozivala u nižestupanjskom postupku.

5. U odnosu na navode predlagatelja da je do došlo povrede prava na pravično suđenje i pravo na pristup sudu u smislu čl. 6. Konvencije, valja odgovoriti da čl. 29. st. 1. Ustava RH sadrže samo određena procesna jamstva. Do povrede tog prava u pravilu niti ne može doći zbog pogrešne primjene materijalnog prava, osim u slučaju da je pobijana presuda arbitrarna ili očito nerazumna, što ovdje nije slučaj.

6. U svojim odlukama nižestupanjski sudovi su odgovorili na sve odlučujuće navode predlagatelja. Njihove odluke su detaljno obrazložene te se ne mogu smatrati arbitrarnima ili očito nerazumnima. Slijedom navedenog ne postoje okolnosti koje bi upućivale na zaključak da predlagatelj nije imao pravično suđenje.

7. Stoga je temeljem čl. 389.b st.1. ZPP prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na postavljena pravna pitanje odbijen. Kako predlagatelj nije učinio vjerojatnim da bi mu pobijanom odlukom bila povrijeđena temeljna prava zajamčena čl. 29. st. 1. Ustava i čl. 6. Konvencije, to je temeljem čl. 389.a st. 4. ZPP prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na ovaj razlog odbačen.

8. S obzirom da odgovor na prijedlog nije trošak potreban za vođenje spora temeljem čl. 155. st. 1. ZPP odlučeno je kao pod III izreke.

Zagreb, 10. rujna 2024.

Predsjednik vijeća:
Đuro Sessa

Broj zapisa: **9-3086f-00c09**

Kontrolni broj: **0e38a-f5a6f-69481**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Đuro Sessa, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.